

Wekelijks signaleert Nico Out de beste beelden de kunst die in Zeeland is te zien.

door Nico Out

expo

Rijkdom aan visuele kracht in Vlissingen

„Passages 3, Achter de dijk is de titel van een tentoonstelling met werk van twaalf randstedelijke kunstenaars, die vaak samen exposeren en nu in de Willem3 in Vlissingen zijn aangeland. De moeite waard vanwege de rijkdom aan beelden en opvattingen, waarin vragen over de aard van de werkelijkheid centraal staan.”

Inhoudelijke informatie ontbreekt. Dat is jammer. Zelf zie ik vooral spannende opvattingen over schilderkunst. In het getoonde werk is het zoeken naar een balans tussen puur materiaalgebruik en het geschilderde motief hoofdzaak.

Ik zie sprankelende kleine doeken, van dichtbij een kleurig kolkende verfmassa, die van veraf de bonte drukte oproepen die je in Indiase steden kunt aantreffen. Ik zie vreemdende tafereelen met vaak het strand als decor waarop klungelige bouwseltjes verwijzen naar niet op hun plaats zijnde sporen van het menselijk bedrijf: uitgebalanceerd verbeeld in deels met het schildersmes opgebrachte vlakken. Ik zie combinaties van collage en schilderkunst, waarbij de geplakte onderdelen uitgesneden zijn uit beschilderde vellen papier en ervaar het werkproces als metafoor voor de getoonde natuurmotieven: de natuur is net zo (gelaagd) samengesteld als een schilderij.

Dan kom ik bij één van de sterkste bijdragen: de schilderijen van Gé-Karel van der Sterren, die inventief alle registers van het schilderen opentrekt. Een puur door mensen gemaakte werkelijkheid: een flatwand aan de Amstel, waarboven bolvormen zweven. Het lijkt dat alles, inclusief de schilderkunst, uit die schijnbaar toevallig aanwezige bolvormen voortkomt. Er is meer dat tornt aan het Bijbelse wereldbeeld: een schilderij van Gijs Frielings toont engelen die een met sterren beschilderd doek

Margreet Bouman, aquarel

Werk van Gé-Karel van der Sterren

C.A. Wertheim (detail)

ophouden. Kunst kan ook uitdrukking zijn van de sublimatie van de werkelijkheid. Dat komt sterk naar voren in de natuurgetrouw weergegeven ateliers van Koen Ebeling

Koning. De schilder is bezig een beeld te scheppen waarin hij kan wegvliegen of waarmee hij zich kan identificeren. Daar ligt voor de mensen die Margreet Bouman

raak aquarelleert juist het probleem. Zij denken de ander te begrijpen, maar komen, gezien de ondertitels die in de composities zijn verwerkt, van een koude kermis

thuis. Voor hen - en niet alleen voor hen - is de werkelijkheid vaak anders dan je denkt of hoopt. C.A. Wertheim brengt een serie zelfportretten naar Vlissingen.

Geen visueel gelijkende beeltenissen, maar collages die uiteenlopende gezichten tonen. Speels, inventief en bizar, vol zelfspot. Je zelf leren kennen via het werk dat je maakt. Ook Joop Stoop leer ik kennen via twee reeksen tekeningen, rauwe vertellingen over het stadse leven. Maar het is mij te direct, te chaotisch. Ik mis distantie en haak af. Dat geldt geenszins voor de raadselachtige, stille beelden van Adam Colton. Een stoel met daarop een te grote, strak gepolijste organische vorm blijft me intrigeren. Waar gaat dit over? Uiteindelijk zie ik het enerzijds als pure, spannende sculptuur en anderzijds als een beschouwing over de aard en verschijningsvorm van de werkelijkheid, over abstractie en het dagelijkse.

Ben je als toeschouwer zelf ook deel van de werkelijkheid? En wat is je rol? Die vraag stel ik me naar aanleiding van de diareeksen en foto's van Luuk Wilmering. Ik zie hem uit het raam kijken, iets roepen naar wat zich beneden hem afspeelt. Er is afstand, hij doet niet mee. Maar zijn waarneming gaat vooraf aan betekenisgeving. Dat is waar het in kunst om gaat.

Hoe zit dat dan in de video van Ronald Ruseler, met beelden van hotelkamers in gebruik, los van de buitenwereld? Hij zegt mij dat betekenis geven vorm kan krijgen in het mentale interieur van je gedachten. En wat is de zin van de fotoreeks van Cees Krijnen: meer dan zestig vrouwen onberispelijk geportretteerd op steeds hetzelfde designstoeltje?

Is het een fraai beeld van de kracht van vrouwen van de menselijke diversiteit? Voor mij wel en dat stemt mij opgewekt. En dat was ik al omdat de rijkdom aan visies in 'Passages 3' mij weer aantoonde dat kunst, leven en betekenis geven nog steeds een inspirerende combinatie is.

Passages 3, Achter de dijk: de Willem3, Oranjestraat 4, Vlissingen - t/m 12 juli.